

رنج و عذاب بخاطر مسیح

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۱ آیه ۶، باب ۳ آیات ۱۳ تا ۲۲؛ دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۲؛ اول پطرس باب ۴ آیات ۱۲ تا ۱۴؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷؛ اول پطرس باب ۴ آیات ۱۷ تا ۱۹.

آیه حفظی: «مگر خدا شما را برای همین برنگزیده است؟ خود مسیح با عذاب‌هایی که به خاطر شما کشید برای شما نمونه شد تا به همان راهی که او رفت شما نیز بروید» (اول پطرس باب ۲ آیه ۲۱).

تاریخ جفا و شکنجه در چند قرن نخست مسیحیت بسیار معروف است. کتاب مقدس خود، بخصوص کتاب اعمال رسولان به آنچه که در انتظار کلیسا بود نگاهی اجمالی داشت. تفتیش عقاید با شکنجه و عذاب‌هایی که در پی داشت بوضوح واقعیتی موجود در زندگی مسیحیان بود که پطرس آنان را مخاطب خود قرار داد.

پطرس در باب نخست، چنین توصیه میکند که «این امر باید شما را خوشحال کند، اگر چه برای زمان کوتاهی شاید لازم باشد که گرفتار درد آزمایش‌های سخت شوید. چنان که طلای فانی در آتش آزمایش می‌شود ایمان شما نیز باید در زحمات امتحان گردد، (اگر چه ایمان از طلا خیلی گرانباتر است) تا در آن روزی که عیسی مسیح ظهور می‌کند ایمان خالص شما موجب ستایش و جلال و افتخار شما بشود» (اول پطرس باب ۱ آیات ۶ و ۷). آخرین توصیه در این نامه کمابیش با ایده مشابهی سر و کار دارد: «و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت» (اول پطرس باب ۵ آیه ۱۰).

در متن این رساله کوتاه، دست کم سه آیه تعمیم یافته وجود دارد که به عذاب‌های

خوانندگان خود بخاطر مسیح می‌پردازد (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۸ تا ۲۵، باب ۳ آیات ۱۳ تا ۲۱، باب ۴ آیات ۱۲ تا ۱۹). سپس با هر فرض موجود، عذابی که از تفتیش عقاید و شکنجه ناشی شده موضوع اصلی اول پطرس می‌باشد و به آن باز می‌گردیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۶ مه آماده شوید.

۳۰ آوریل

یکشنبه

آزار و جفای مسیحیان نخستین

اول پطرس باب ۱ آیه ۶ و باب ۵ آیه ۱۰ را بخوانید. پطرس در مورد چه چیزی سخن می‌گوید و به خوانندگانش گفت که در مقابل آنچه که با آن روبرو بودند، چگونه واکنش نشان بدهند؟

در طی چند قرن نخست، تنها مسیحی بودن می‌توانست به مرگ وحشتناکی منجر بشود. نامه‌ای که به امپراتور روم، تراژان نوشته شد، نشان می‌دهد که امنیت مسیحیان نخستین تا چه میزان متزلزل و در خطر بود. نامه از جانب پلینی بود، کسی که در زمان نوشتن آن نامه حکمران پونتوس و بیطینیا (۱۱۱ تا ۱۱۳ پس از میلاد)، دو منطقه اشاره شده در آیه ۱ باب ۱ اول پطرس بود.

پلینی برای تراژان پیکی فرستاده و منظور چگونگی برخورد با مردمی که به اتهام مسیحیت در بند بودند دستورالعمل خواست. او شرح داده بود که کسانی را که به مسیحی بودن خود اصرار ورزیده اند را اعدام کرده است. سایرین هم اگر چه پیش از آن گفته بودند که مسیحی هستند، اما ادعای خود را پس گرفته اند. پلینی به ایشان اجازه داد که با پیشکش نمودن بخور به بت‌های تراژان و سایر خدایان و دشنام دادن به عیسی، بی‌گناهی خود را اثبات کنند.

پرستش یک امپراتور زنده به ندرت در روم انجام می‌شد، با این وجود در بخش‌های شرقی امپراتوری روم، جایی که نامه اول پطرس فرستاده شد، امپراتورها اجازه میدادند و گاهی اوقات تشویق میشدند تا برای خود معبدی بر پا کنند. برخی از این معابد، کاهنان و قربانگاه‌های مخصوص خود را داشتند که در آن‌ها قربانی انجام می‌شد. پلینی وقتی مسیحیان را مجبور نمود با پیشکش نمودن بخور به تندیس‌های امپراتور، وفاداری خود را نشان بدهند، از رسم قدیمی در آسیای صغیر پیروی نمود.

در مواقعی طی قرن اول، مسیحیان فقط بخاطر مسیحی بودن بطور جدی با خطر روبرو بودند. این وضعیت بویژه در زمان امپراتوری نرون (۵۴ تا ۶۸ پس از میلاد) و دومیتیان (۸۱ تا ۹۶ پس از میلاد) محقق شده بود.

با این وجود، جفایی که در اول پطرس به تصویر کشیده شد، بیشتر حالت محلی داشت. نمونه‌های خاص جفایی که پطرس در نامه خود از آن‌ها می‌گوید، تعداد کمی هستند، اما احتمالاً شامل اتهامات دروغین (اول پطرس باب ۲ آیه ۱۲) و دشنام و ننگ و رسوایی می‌باشند (اول پطرس باب ۳ آیه ۹، باب ۴ آیه ۱۴). در حالی که مشقات بسیار حاد بودند، به نظر نمی‌رسد که دست کم در آن زمان به زندانی شدن گسترده و مرگ ختم شده باشند. با این حال، زندگی کردن به عنوان یک مسیحی، بطور قابل توجهی ایمانداران را در نابرابری وسیع اجتماعی قرن اولیه قرار داده بود و بخاطر اعتقادی که داشتند میتوانست منجر به رنج و عذاب شود. از این رو، پطرس در زمان نوشتن نخستین رساله‌اش، به نگرانی مهمی اشاره می‌کرد.

۱ مه

دوشنبه

عذاب کشیدن و الگوی مسیح

آیات ۱۳ تا ۲۲ باب ۳ اول پطرس را بخوانید. مسیحیان باید چگونه به کسانی که بدلیل باورشان عذاب میکشند، واکنش نشان بدهند؟ رابطه میان رنجهای عیسی و رنجهایی که ایمانداران به خاطر اعتقاد خود متحمل میشوند چیست؟

هنگامی که پطرس می‌گوید، «هرگاه برای عدالت زحمت کشیدید، خوشابحال شما» (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۴)، در واقع سخنان عیسی را بازتاب می‌دهد: «خوشابحال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است» (متی باب ۵ آیه ۱۰). او سپس می‌گوید که مسیحیان نباید از کسانی که به ایشان حمله می‌کنند، هراس داشته باشند، بلکه باید مسیح را به عنوان خداوند خود در قلب‌هایشان مقدس و (حرمت نهند) (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۵). این تصدیق عیسی در قلب‌هایشان، به تسکین ترسی که از جانب مخالفانشان با آن روبرو هستند، کمک می‌کند.

او سپس پیشنهاد می‌کند که مسیحیان همواره باید آماده باشند تا امیدی را که به آن متمسک هستند نقل کنند ولی به شیوه‌ای نیکو و پسندیده - با فروتنی و ترس («ترس» گاهی اوقات به عنوان «احترام» ترجمه می‌شود؛ اول پطرس باب ۳ آیات ۱۵ و ۱۶ را ببینید). پطرس اصرار می‌ورزد که مسیحیان نباید به دیگران بهانه ای بدهند تا در مظان اتهام قرار گیرند. آن‌ها باید درستکار بوده و از بدی بر حذر باشند (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۶). این مطلب مهم است، زیرا کسانی که یک فرد مسیحی را متهم می‌کنند، با مشاهده زندگی بی عیب مسیحایی شرمسار خواهند شد.

البته پر واضح است که بدکاری رنج و عذاب ببار می‌آورد (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۷). این رنج و عذابی است که بخاطر نیکویی متحمل میشوید بخاطر چیزی است که درست

است و فرقی اساسی ایجاد می‌کند. «زیرا اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت کشیدن، بهتر است از بدکردار بودن» (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۷).
پطرس سپس از الگوی عیسی استفاده نمود. مسیح بخاطر اینکه عادل بود عذاب کشید؛ تقدس و زندگی پاک او بطور دائم آنانی را که از او نفرت داشتند، ملامت مینمود. آن کسی که بخاطر درستکاری و نه کار اشتباه عذاب کشید، عیسی بود.
اما رنج‌های او سبب رستگاری و نجات شد. او به جای گناهکاران مُرد («عدالت برای ناعادلان»، اول پطرس باب ۳ آیه ۱۸)، تا کسانی که به او ایمان دارند، وعده زندگی ابدی را داشته باشند.

آیا تا به حال نه به دلیل کار اشتباه، بلکه به خاطر کار درستی که انجام دادید، عذاب کشیده‌اید؟ چه تجربه‌ای برایتان بود و در مورد مفهوم مسیحی بودن و منعکس کردن شخصیت مسیح، چه چیزی آموختید؟

۲ مه

سه شنبه

آزمون آتشین

آیات ۱۲ تا ۱۴ باب ۴ اول پطرس را بخوانید. چرا پطرس می‌گوید که آن‌ها نباید از عذاب‌هایشان متعجب بشوند؟ دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۲ و یوحنا باب ۱۵ آیه ۱۸ را نیز ببینید.

پطرس مشخص می‌سازد که رنج و عذاب تفتیش عقاید به دلیل مسیحی بودن، به معنی شریک شدن در رنج و عذاب مسیح می‌باشد. این چیز غیر منتظره‌ای نیست. برعکس، همانطور که پولس نوشت: «و همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۲). عیسی خود به پیروانش درباره آنچه با آن روبرو خواهند شد، هشدار داد: «آنگاه شما را به مصیبت سپرده، خواهند کشت و جمیع اُمّت‌ها بجهت اسم من از شما نفرت کنند و در آن زمان، بسیاری لغزش خورده، یکدیگر را تسلیم کنند و از یکدیگر نفرت گیرند» (متی باب ۲۴ آیات ۹ و ۱۰).

بر اساس گفته خانم الن جی. وایت: «این موضوع در خصوص تمام کسانی که خالصانه در عیسی مسیح زندگی می‌کنند، صدق می‌کند. آزار و جفا و سرکوفت خوردن در انتظار تمام کسانی خواهد بود که از روح مسیح اشباع شده‌اند. خصوصیت‌های آزار و جفا در طی زمان تغییر می‌کند، اما اصل، روح و فطرتی است که در آن وجود دارد یعنی همان فطرتی

که افراد برگزیده خداوند را از زمان هابیل به قتل رسانند.» اعمال رسولان از نگارشهای الن جی وایت صفحه ۵۷۶. The Acts of the Apostles, p. 576.

آیه ۱۷ باب ۱۲ مکاشفه یوحنا را بخوانید. این آیه درباره واقعیت آزار و جفای مسیحیان در روزهای پایانی چه می‌گوید؟

بی تردید برای یک مسیحی وفادار، آزار و جفا می‌تواند یک واقعیت همیشه حاضر باشد، همان چیزی که پطرس در اینجا به مخاطبان خود هشدار میدهد که با «آزمون آتشین» مواجه خواهند بود.

آتش استعاره خوبی است. آتش می‌تواند نابود کننده باشد، اما ناخالصی‌ها را نیز میتواند از بین ببرد. این به چیزی بستگی دارد که آتش را تجربه میکند. خانه‌ها توسط آتش نابود می‌شوند؛ اما نقره و طلا بواسطه آن خالص می‌شوند. اگر چه کسی نباید هرگز عمداً باعث رنج و عذاب دیگران بشود، اما خدا می‌تواند از آن نتیجه خوبی حاصل کند. از این رو، پطرس به مخاطبین خود (و ما) می‌گوید: آری، رنج و عذاب بد است، اما با آن به این دلیل که غیر منتظره است، دلسرد نشوید. در ایمان باقی بمانید.

ما برای تسکین، تشویق و حتی کمک به کسانی که به دلیل ایمانشان عذاب می‌کشند، چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم؟

۳ مه

چهارشنبه

داوری و قوم خدا

اول پطرس باب ۴ آیات ۱۷ تا ۱۹ را با اشعیا باب ۱۰ آیات ۱۱ و ۱۲ و ملاکی باب ۳ آیات ۱ تا ۶ مقایسه کنید. چه وجه مشترکی میان این آیات وجود دارد؟

در تمام این آیات نشان داده شده که روند داوری با قوم خدا آغاز شده است. پطرس حتی رنج و عذاب مخاطبین خود را با داوری خدا مرتبط می‌سازد. برای او، عذاب‌هایی که مخاطبین مسیحی او تجربه می‌کنند ممکن است کمتر از داوری خدا نباشد که آن داوری از خانواده خداوند شروع میشود. «بنابراین، اگر کسی مطابق اراده خدا دچار رنج و زحمت شده است، باید جان خود را به دست آفریدگاری که همیشه به وعده‌های خود

وفا می‌کند بسپارد و به نیکوکاری خود ادامه دهد» (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۹).

آیات ۱ تا ۸ باب ۱۸ لوقا را بخوانید. این آیات چگونه به ما در درک داوری خدا کمک می‌کنند؟

در زمان کتاب مقدس، داوری چیزی بود که معمولاً به میزان زیادی طلب میشد. تصویر بیوه زن فقیر در آیات ۱ تا ۸ باب ۱۸ لوقا، دید بازتری نسبت به داوری ارائه می‌دهد. بیوه زن می‌داند که در صورت یافتن یک قاضی در صورتیکه دَعْوِی او را بپذیرد، پیروز خواهد شد. او پول کافی و اعتباری برای پیگیری ادعای خود ندارد، اما در نهایت، قاضی را راضی می‌کند تا شکایت او را بشنود و آنچه را که مستحق آن است به او بدهد. همانطور که عیسی می‌فرماید، «آیا خدا به دادخواهی برگزیدگان خود که شب و روز به درگاهش تضرع می‌کنند توجه خواهد کرد و آیا برای کمک به آنها شتاب نخواهد نمود؟» (لوقا باب ۱۸ آیه ۷). گناه شرارت را به جهان آورد و قوم خدا در طی قرن‌های متمادی منتظر بوده‌اند که خدا بار دیگر همه چیز را درست کند.

«کیست ای خداوند که از تو خوف نداشته باشد و کیست که تو را جلال ندهد؟ زیرا تو تنها مقدّسی، همه ملل خواهند آمد و در پیشگاه تو پرستش خواهند نمود زیرا کارهای عادلانه تو بر هیچ کس پوشیده نیست» (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیه ۴).

به تمام شرارت‌های این جهان که همچنان بدون مجازات مانده بیاورید. پس چرا مفهوم عدالت و داوری عادلانه خدا برای ما مسیحیان بسیار حیاتی می‌باشد؟ شما از این وعده که عدالت رعایت خواهد شد، چه امیدی بدست می‌آورید؟

۴ مه

پنجشنبه

ایمان در میان مشقات

همانطور که مشاهده کردیم، پطرس برای ایماندارانی نامه مینوشت که بدلیل ایمانشان عذاب می‌کشیدند. و همانگونه که تاریخ مسیحیت نشان داده است، برای مدتی همه چیز تنها بدتر شد. مطمئناً بسیاری از مسیحیان در سال‌های پس از آن، از آنچه که پطرس نوشت، تسکین و آرامش یافتند. شکی نیست که امروزه نیز برای بسیاری چنین است. عذاب کشیدن برای چه؟ این مطمئناً سؤالی بسیار قدیمی می‌باشد. کتاب ایوب، یکی

از نخستین کتاب‌های نوشته شده از کتاب مقدس می‌باشد که رنج و عذاب موضوع کلیدی داستان آن است. در واقع به غیر از عیسی، کسی که نه به عنوان «قاتل یا دزد یا شریر یا مداخله‌گر در امور مردم» (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۵) عذاب کشید، همان ایوب بود. گذشته از هر چیز، حتی خدا درباره ایوب به شیطان گفت: «آیا در بنده من ایوب تفکر کردی که مثل او در زمین نیست؟ مرد کامل و راست و خداترس که از گناه اجتناب می‌کند» (ایوب باب ۱ آیه ۸). و با این وجود، به آنچه ایوب فلاکت زده نه به دلیل شرور بودن بلکه برای خوب بودنش تحمل کرده است، توجه کنید!

این آیات چگونه به پاسخ دادن به مسئله منشاء عذاب کمک می‌کنند؟ اول پطرس باب ۵ آیه ۸، مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۹، باب ۲ آیه ۱۰.

پاسخ کوتاه این است که ما به این دلیل که در حین نبرد بزرگ میان مسیح و شیطان قرار داریم، عذاب می‌کشیم. این صرفاً یک استعاره، یا فقط یک الگوی خیر و شر در ذات ما نیست. یک اهریمن واقعی و یک عیسای واقعی در یک نبرد واقعی بخاطر بشریت در حال جنگ هستند.

آیه ۱۹ باب ۴ اول پطرس را بخوانید. آنچه پطرس در اینجا نوشته است، چگونه می‌تواند به رفع مشکلاتی که دست‌بگریبان آنها هستیم، کمک کند؟

هنگامی که عذاب می‌کشیم، بخصوص وقتی که آن عذاب ناشی از کارهای بد ما نیست، طبیعتاً همان سؤالی را که ایوب پرسید مرتباً تکرار می‌کنیم: چرا؟ و از آنجایی که معمولاً اینگونه است، پاسخی برای آن نداریم. همانطور که پطرس می‌گوید، تنها کاری که می‌توانیم حتی در میان عذاب کشیدن انجام بدهیم، این است که روح خود را تسلیم خدا سازیم، به او، «خالق امین» خود اطمینان کنیم و به «نیکوکاری» ادامه بدهیم (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۹).

چرا شناختن شخصیت خدا، آگاهی از خوبی و محبتش برای شخص شما، عنصری بسیار حیاتی برای یک مسیحی بخصوص کسی که عذاب می‌کشد، می‌باشد؟ چگونه همه می‌توانیم بیاموزیم که خدا و واقعیت محبت او را بهتر بشناسیم؟

تفکری فراتر: مطالعه درس روز یکشنبه در مورد آزار و جفایی بود که مسیحیان با آن روبرو شده بودند. در اینجا گزیده‌ای کامل‌تر از نامه نوشته شده به امپراتور درباره عذاب‌هایی که مسیحیان در قرن‌های اول می‌کشیدند را می‌بینیم: «... روشی که من در مقابل کسانی که به مسیحیت محکوم شده بودند، انجام دادم، این است: از آن‌ها بازجویی نمودم که آیا مسیحی هستند؛ اگر به آن اعتراف می‌کردند، دو بار دیگر پرسش را تکرار می‌کردم و تهدید مجازات اعدام را اضافه می‌کردم؛ اگر همچنان استقامت می‌کردند، دستور می‌دادم که اعدام بشوند. ماهیت عقیده آن‌ها هر چه که بوده باشد، من دست کم شکی نداشتم که سرکشی و لجاجت غیر قابل انعطاف مستحق مجازات بود.

کسانی که مسیحی بودن خود را انکار می‌کردند، کسانی بودند که پس از من نیایش به خدایان را تکرار می‌کردند و نیایش‌های خود را با شراب و گُنْدُر برای تندیس شما که من به آن منظور فرمان داده بودم به همراه تندیس خدایان بیاورند، پیشکش می‌نمودند و در نهایت به مسیح دشنام می‌دادند سپس آن‌ها را مستحق برائت از مجازات دانستم. هیچیک از این اعمال که ذکر شد را نمیشد به کسانی که مسیحی واقعی بودند تحمیل کرد. نام سایرین را خبرسان داده بود که در ابتدا اعتراف کرده بودند که مسیحی هستند و سپس آنرا انکار کردند. درست است که آن‌ها در لیست اعدام بودند ولی آن‌ها دست کشیده بودند برخی سه سال پیش برخی سالها پیش و تعدادی هم قریب به بیست و پنج سال پیش. آن‌ها همگی تندیس شما و خدایان را عبادت می‌کردند و به مسیح لعن می‌فرستادند.» - نامه های پلینی (لندن: ویلیام هینمان، ۱۹۱۵) کتاب ۱۰:۹۶ (جلد ۲ صفحات ۴۰۱-۴۰۳).

(Pliny Letters (London: William Heinemann, 1915), book 10:96 vol. 2, pp. 401-403)

سوالاتی برای بحث

۱. آنگونه که در این نامه حیرت‌آور نمایان شده است، مسئله اصلی که مسیحیان با آن روبرو بودند، چه بود؟ چه تشابهاتی در اینجا با آنچه در روزهای پایانی، آنچنان که در پیام فرشته سوم مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۹ تا ۱۲ آشکار شده است، اتفاق خواهد افتاد؟ این موضوع درباره بعضی از مسائل اساسی جدال عظیم به ما چه می‌گوید؟

۲. «کسانی که احکام خدا را حرمت مینهند، متهم هستند که جهانیان را محکوم کرده اند و به عنوان کسانی تلقی شده اند که مسبب تشنج، ترس و نزاع و خونریزی در میان انسان‌ها هستند که زمین را مملو از پریشانی کرده اند. قدرت موجود در آخرین هشدار، ستمکاران را غضبناک کرده است؛ خشم ایشان بر علیه تمام کسانی که پیام را دریافت کرده‌اند، برافروخته است و شیطان تحریک خواهد شد که روح نفرت و آزار و اذیت را همچنان تشدید کند.» - الن جی. وایت، جدال عظیم صفحات ۶۱۴ و ۶۱۵. Ellen G. White, The Great Controversy, pp. 614, 615.

در صورتی که ندانیم همه این‌ها چه زمانی اتفاق خواهد افتاد، چگونه می‌توانیم همواره آماده روبرو شدن با مخالفین ایمان، به هر شکل که باشد، باشیم؟ کلید آماده بودن در چیست؟